

se, så er det ikke mindst de mellemlange uddannelser, der skal sættes på. De sigter i dag overvejende på den offentlige sektor. Det vil være helt naturligt, at vi i samarbejde med erhvervslivet udvikler uddannelsesstilbud på mellemniveauet til den private sektor. Det kan man i andre lande, det kan vi også i Danmark.

Når det så forhåbentlig fører til en vækst i antallet af pladser, er der jo ingen grund til at centralisere, for så kan man jo få flere levedygtige uddannelsesmiljøer og ikke færre. Det, som regeringen foreslår skal samles i færre enheder, er ledelserne. Det gjorde jeg meget ud af i mit første oplæg.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Nu skal jeg prøve at gøre det klarere. Jeg tror, at problemet var, at jeg kom til at respektere den taletid, der er her, og det var derfor, at jeg ikke blev helt færdig med spørgsmålet.

Mit spørgsmål er så: Hvis de her færre ledelser rundt omkring også af økonomiske hensyn ønsker at samle uddannelserne, sådan at der imod ministerens ønske bliver færre uddannelsessteder rundt omkring i de tyndt befolkede områder, er det så noget, ministeren vil gøre noget aktivt for at undgå?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har redegjort for, hvad der er regeringens mål, og vi vil selvfølgelig søge at tilrettelægge politikken og de lovparagraffer, som vi vil præsentere til efteråret, på en måde, så vi sikrer de mål, jeg her har præsenteret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til undervisningsministeren. Jeg har forstået, at fru Margrethe Vestager lige ønsker ordet som en slags anden runde.

Margrethe Vestager (RV):

Det er ikke for at genere de ordførere, der er klar til næste punkt på Folketingets dagsorden, det er blot for på vegne af forespørgerne at lave en kort opsummering af det her punkt, som vi har behandlet i Folketinget i dag.

Når vi fra forespørgerens side er meget optaget af netop det her emne, som handler om, hvilken struktur der på bedste vis kan understøtte, at vi har fremragende professionsuddannelser, så er det, fordi vi oplever, at der er ganske mange ting, som er sat til debat netop på det område,

og at der er brug for, at sektoren oplever, at et Folketing faktisk går ind og har en konstruktiv og positiv holdning til, hvordan man kan strukturere sektoren i fremtiden.

Det andet er, at vi oplever, at der er en tilbøjelighed til, at stadig mere af uddannelsesdebatten henlægges til Globaliseringsrådet, og stadig mindre af uddannelsesdebatten kommer til at foregå i politiske sammenhænge og i folketings-sammenhænge, og at det, vi kan komme til at diskutere i Folketinget, er det, der ligesom er besluttet, det, der er handlet af, det, der er klappet på plads, efter at det har været i Globaliseringsrådet, og efter at regeringens centrale ministre er blevet enige om det. Det gør jo, at det bliver mere og mere usikkert, om det er en politisk drøftelse, der finder sted, eller om det er en drøftelse i regeringens inderkredse i ly eller under dække af Globaliseringsrådets mange udmærkede og prominente medlemmer.

Selvfølgelig synes vi, at der har været sagt interessante ting under den her debat. Som ministeren sagde senest, så har man forsøgt at redegøre for nogle af målene. Jeg tror, det er svært at finde folk, som har fulgt den her debat, som er uenige i målsætningerne. Det, der jo er helt centralt, er, at mål og midler skal hænge sammen. Målene er ikke særlig interessante, hvis ikke midlerne er hensigtsmæssige i forhold til at opnå dem, eller hvis midlerne har så mange negative sideeffekter, at man må anse det som håbløst at opnå målene.

Kl. 12.30

Det er væsentligt at få en diskussion om, hvorvidt vi kan få lavet en institutionsstruktur, der opfylder de to formål, som Venstres ordfører egentlig meget udmærket satte op i modsætning til hinanden: modsætningen mellem det at have stærke centrale miljøer, en stor faglig styrke, og så det, at hele landet er dækket med hensyn til uddannelser.

Det, som vi jo kunne diskutere, er, om der virkelig er en modsætning mellem de to hensyn, om det er en sandhed, at et miljø skal være stort for også at være fagligt stærkt, eller om man kan forestille sig en økonomisk ordening, en faglig struktur, et netværk af uddannelsesinstitutioner, der gør, at man sagtens kan have udbudssteder og uddannelsesinstitutioner, som er fagligt stærke, selv om de ikke har et stort volumen.

Og selvfølgelig vil vi gerne kvittere for de bemærkninger, der er kommet – jeg citerer frit efter hukommelsen: